

Dutilh, Van der Hoeven & Slager. De voortschrijdende globalisering voerde tenslotte tot een Amsterdams-Rotterdamse fusie en een advocatenmaatschap die in 1990 Nauta Dutilh zou heten. Deze werd gevestigd aan het Weena nr. 750, alwaar twee fraai gebeeldhouwde hoofden van de beide - Rotterdamse - naamgevers, overleden in hetzelfde jaar, te bewonderen zijn.

De - vroegere - maatschapsplicht te wonen in de stad waar men kantoor houdt, leidde ook Ian Dutilh tot, veelal intense, contacten op maatschappelijk gebied. Te noemen zijn onder meer de (Rijndam) Adriaan Stichting, waarvan hij regent was maar ook de voorlezer van een steeds zelfgekozen kerstverhaal, de Rotary Club Rotterdam-Noord, het Gezelschap Rotterdam '43, de Ronde Tafel Nr. 4 en het debating-genootschap Gijsbert Karel van Hogendorp, door hem voorgezeten; maar ook de Nederlandse Economische Hogeschool, waarvan hij curator was en waarbij hij voorzitter was van het algemeen bestuur en de raad van beheer van de Vereniging tot Bevordering van de Belangen der Nederlandse Economische Hogeschool, alter ego voor het Trustfonds dat vele en belangrijke financieringen mogelijk maakte. Voorts de Hervormde Gemeente Kralingen welke hij als ouderling en kerkvoogd diende én van geld (van velen) voor de fundering van het kerkgebouw voorzag. Zijn beroep en zakelijke contacten voerden tot commissariaten bij F. Kloos & Zonen's Werkplaatsen NV te Kinderdijk, De Erven de Wed. J. van Nelle NV en de Nederlandsche Transportverzekering Maatschappij (nu onderdeel van de Amev-groep), tot het lidmaatschap van de Raad van Toezicht (en Discipline) van de Rotterdamse Orde van Advocaten en tot het zijn van rechterplaatsvervanger in de Rotterdamse Rechtbank.

Dat Ian Dutilh in 1971 wegens met name zijn werk voor de Nederlandse Economische Hogeschool tot ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw werd benoemd, zal niet verbazen. Evenmin dat hem in 1987 door de gemeente Rotterdam de Wolfert van Borselenpenning werd uitgereikt voor zijn stedelijke verdiensten, in het bijzonder met betrekking tot het kerkgebouw van de Hervormde Gemeente Kralingen.

Zijn leven was - van buiten gezien - gelukkig. Weliswaar was hij enkele malen ernstig ziek en verloor hij een kind op jonge leeftijd door een ongeluk; maar zijn geliefde vrouw, Anneke Vriesendorp, met wie hij in 1941 huwde, zijn vijf verdere kinderen en zijn kleinkinderen waren hem tot veel steun en vreugde. Zijn beroep gaf hem grote voldoening en de advocatenmaatschappen waaraan hij